

Document Un referent cultural a Barcelona

Vinçon a la prestatgeria

LÀTZER MOIX

Vinçon va abaixar la persiana el 2015, fa ara set anys. Aquest tancament va generar sentiment de pèrdua i una immediata onada de nostàlgia. Perquè Vinçon no era un comerç més que moria de vell. Era una marca singular, un focus de difusió del disseny de qualitat i de l'últim art, un agent renovador de la sensibilitat col·lectiva barcelonina i, en definitiva, un emblema ciutadà molt apreciat.

D'aquell Vinçon no en queda res. El seu local l'ocupa ara una franquícia, una altra més del rosari adotzenat de marques globals que han desfigurat el passeig de Gràcia de Barcelona, després de reemplaçar comerços amb personalitat pròpia per altres d'oripells aliens. Aquesta és la mala notícia. La bona és

Desaparegut el 2015, era una marca singular, un focus de difusió del disseny de qualitat i de l'últim art

que acaba de publicar-se un llibre que documenta el que va ser l'aventura comercial i alhora creativa de Vinçon, amb tota la seva riquesa polièdrica.

A més d'un assaig de to acadèmic d'Oriol Pibernat, i d'un altre de més històric de Maria José Balcells, que ha bussejat en l'arxiu llegat per Vinçon al Museu del Disseny, el llibre s'aproxima des de diferents angles als set dècenns llargs d'història de la firma. Nascuda en un local del carrer Rosselló, aquesta empresa dedicada a la venda de vaixelles i cristalleries es va mudar als anys trenta al passeig de Gràcia, on es va consolidar com a Regalos Hugo Vinçon després de la Guerra Civil. Aquesta va ser –1940– una data crucial, perquè l'Ajuntament li va estendre permís per vendre “quinca-

lla major” (*quincalla*, segons el diccionari, és un conjunt d'objectes, en general metàl·lics, de poc valor; potser l'adjectiu “major” l'elevava aquesta vegada a una altra dimensió). I hi va haver una altra data decisiva, el 1967, quan els germans Fernando i Sergio Amat van agafar les regnes del negoci familiar i el van convertir en una altra cosa.

A partir d'aquell relleu, Vinçon va començar a llançar els esclats que la convertirien en un far comercial avançat al seu temps, creador de tendències. La seva galeria d'art –La sala Vinçon– va començar a exhibir l'obra d'un ampli ventall de creadors, des dels *land art* fins als *underground*. L'obra dels dissenyadors industrials barcelonins que avui són clàssics –André Ricard, Miguel Milá,

Rafael Marquina, etcètera– va ingressar al seu catàleg. Els dissenyadors gràfics que marcarien una època –América Sánchez, Pati Núñez, Mariscal– van començar a dibuixar-la a les seves bosses. I, en funcions de director d'orquestra, Fernando Amat va volar a fires europees, americanes o asiàtiques per reunir una selecció de productes que perfilarien el segell Vinçon.

Fullejar aquest llibre, malgrat les seves incomptables imatges, no és el mateix que suposava entrar a Vinçon amb ànim de *flâneur*, sense un altre propòsit que tafanejar i deixar-se sorprendre per algun dels seus productes. Els 2.345 metres quadrats que va arribar a tenir Vinçon eren una cosa i el format –21 x 26,5 cm– d'aquest llibre de 324 pàgines n'és una altra. Però té una virtut especial. O, més ben dit, dues. La primera és revelar en tota la seva varietat l'extraordinària aportació de Vinçon a la cultura barcelonina. La segona, desmantellada la seu del passeig de Gràcia, és reservar a Vinçon, ja per sempre, una petita sucursal llibresca a la nostra prestatgeria. |

Oriol Pibernat i Maria José Balcells
Vinçon 1929-2015

AJUNTAMENT DE BARCELONA I EDITORIAL TENOV. 324 PÀGINES.
35 EUROS

Un dels molts aparadors que van fer de l'entrada principal de Vinçon una icona del comerç de Barcelona

ANA JIMÉNEZ

Novel·la policíaca Félix Modroño aborda una matèria inusitada i cruel

Mort a Santander

LILIAN NEUMAN

El cadàver d'una adolescent de família adinerada, la relació amb una altra mort –també d'una nena– temps enre. I el paisatge de la costa de Santander. Aquests són els materials de la nova novel·la de Félix Modroño. Abans que res, i una vegada més, aquest escriptor duu a terme una immersió bestial en l'ambient, paisatge i manera de ser d'una ciutat.

Es notable; és com si la seva vida una mica nòmada l'encoratgés a ser de tots els llocs. Nascut a Bizkaia (el 1965), després va estudiar Dret a Salamanca, i durant anys ha viscut entre dues ciutats tan diferents com Bilbao i Sevilla. La veritat és que poden oblidar-se alguns fets de la trama de *La ciudad de los ojos grises* (2012), però no

aquella atmosfera i els personatges que crea a Bilbao a començaments del segle XX. I el mateix val per a Sevilla –la seva Sevilla– de *Secretos del arenal* (premi Ateneo de Sevilla 2014).

Aquesta vegada es tracta de Santander. I en l'actualitat. Crec que l'escriptura d'aquest autor –que sempre ha tingut una elegància gens rígida ni solemne– aquesta vegada es torna massa col·loquial i despreocupada. O és que al gènere ja li sobren personatges llenguallargs. Aquest desequilibri podria atemptar contra el retrat d'aquesta capital tan bonica, tan elegant, tan provinciana i tan seva. Però no. Les llums i figures, i les històries passades, emergixen a la badia de Santander gradualment, en una bona investigació. Fa por tot això.

Seria un encert que aquesta novel·la fos l'inici d'una sèrie. Ho espero de debò. En aquesta primera entrega, l'inspector i “la mesetaria” (així anomena el seu company la jove Sílvia, novinguda de Palència) penetren en les vides de gent de diners i en les silencioses vides subterrànies d'éssers més o menys notables. O vells coneguts en allò que Modroño descriu com un poble gran.

La matèria és terrible, inusitada i cruel. Sílvia Martín té fusta de protagonista per fer front a aquesta xarxa fosca. Les nenes d'un col·legi car, amb el seu telèfon mòbil, poden arribar a navegar per l'inimaginable. També té fusta per torajar als companys bromistes i els seus acudits tronats.

Hi ha una tercera veu narradora que tindrà sentit quan s'arribi al final. |

Félix Modroño

Sol de brujas
DESTINO. 366 PÀGINES. 19,90 EUROS

L'escriptor Félix Modroño amb el seu últim llibre DESTINO

Breus

Jordi Nadal

Crear en uno mismo y otros artículos de La Vanguardia

PLATAFORMA. PRÒLEG DE MÀRIUS CAROL. 170 PÀGINES. 19,50 EUROS

L'impulsor de

l'editorial Plataforma recull els articles d'opinió que al llarg de trenta anys ha escrit a les pàgines de La Vanguardia. Escriptor i editor, Nadal s'ha dedicat moltes hores a reflexionar sobre les raons per les quals llegir és una de les maneres més fascinants d'habitar el món. Crear en uno mismo és una invitació a entendre la lectura com un dels regals més importants que podem fer-nos per viure millor.

D.A.
De Barcelona al món, les ciutats de Carles Carreras i Verdaguier

MILENIO. 450 PÀGINES. 25 EUROS

Libre en reconeixement al mestre de Carles Carreras i Verdaguier, és una obra escrita per trenta-sis autors des de catorze ciutats on es barregen experiències personals amb temes acadèmics. S'organitza a partir de les principals ciutats amb les quals el geògraf ha mantingut relació al llarg de gairebé cinquanta anys. Al voltant de cada ciutat s'organitzen els temes i les persones que s'han vist influenciades per ell i recorre Barcelona passant per Utrecht fins a Mèxic.

Diego Solo

Historia dels papas

FRAGMENTA. 221 PÀGINES. 18,50 EUROS

Diego Solo, doctor en història moderna amb premi extraordinari per la

Universitat de Barcelona, ha estat sempre un interessat en l'estudi de l'espiritualitat i la cultura religiosa. El seu llibre *Historia de papas* vol presentar la història de l'Església catòlica amb el seu líder espiritual al capdavant –sempre ha sigut font inabordable de rumors– des de la seva fundació fins avui en dia, exposant les llums i ombres que aquestes figures han tingut al llarg de la història d'Occident i dels Països Catalans en particular.

Roberto Longhi

Piero della Francesca

ELBA. PRÒLEG D'ARTUR RAMON I TRADUCCIÓ DE JOSÉ RAMÓN MONREAL. 184 PÀGINES. 21 EUROS

Roberto Longhi va ser un dels assagistes d'art més destacats del segle XX i punt de referència per a tota la crítica. En aquest llibre aborda la figura de Piero della Francesca, un dels mestres més originals del Quattrocento italià, frontissa entre les històries antigues i moralitzants de l'edat mitjana i l'art del Renaixement. Precisament el redescobriments de l'artista l'hi devem a Longhi, que no només el ressitua al mapa de l'art italià, sinó que estén la seva influència des de Venècia a Sicília, de Bellini a Antonello, fent pivotar el primer Renaixement a l'entorn d'ell.

Roberto Longhi

Piero della Francesca

ELBA. PRÒLEG D'ARTUR RAMON I TRADUCCIÓ DE JOSÉ RAMÓN MONREAL. 184 PÀGINES. 21 EUROS

Roberto Longhi va ser un dels assagistes d'art més destacats del segle XX i punt de referència per a tota la crítica. En aquest llibre aborda la figura de Piero della Francesca, un dels mestres més originals del Quattrocento italià, frontissa entre les històries antigues i moralitzants de l'edat mitjana i l'art del Renaixement. Precisament el redescobriments de l'artista l'hi devem a Longhi, que no només el ressitua al mapa de l'art italià, sinó que estén la seva influència des de Venècia a Sicília, de Bellini a Antonello, fent pivotar el primer Renaixement a l'entorn d'ell.

Roberto Longhi

Piero della Francesca

ELBA. PRÒLEG D'ARTUR RAMON I TRADUCCIÓ DE JOSÉ RAMÓN MONREAL. 184 PÀGINES. 21 EUROS

Roberto Longhi va ser un dels assagistes d'art més destacats del segle XX i punt de referència per a tota la crítica. En aquest llibre aborda la figura de Piero della Francesca, un dels mestres més originals del Quattrocento italià, frontissa entre les històries antigues i moralitzants de l'edat mitjana i l'art del Renaixement. Precisament el redescobriments de l'artista l'hi devem a Longhi, que no només el ressitua al mapa de l'art italià, sinó que estén la seva influència des de Venècia a Sicília, de Bellini a Antonello, fent pivotar el primer Renaixement a l'entorn d'ell.

Roberto Longhi

Piero della Francesca

ELBA. PRÒLEG D'ARTUR RAMON I TRADUCCIÓ DE JOSÉ RAMÓN MONREAL. 184 PÀGINES. 21 EUROS

Roberto Longhi va ser un dels assagistes d'art més destacats del segle XX i punt de referència per a tota la crítica. En aquest llibre aborda la figura de Piero della Francesca, un dels mestres més originals del Quattrocento italià, frontissa entre les històries antigues i moralitzants de l'edat mitjana i l'art del Renaixement. Precisament el redescobriments de l'artista l'hi devem a Longhi, que no només el ressitua al mapa de l'art italià, sinó que estén la seva influència des de Venècia a Sicília, de Bellini a Antonello, fent pivotar el primer Renaixement a l'entorn d'ell.